

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Elcogás, S.A.

Žalovaní: Administración del Estado a Iberdrola, S.A.

**Předběžné otázky**

Umožňuje výklad čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i výklad judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se uvedeného ustanovení (zejména rozsudků vydaných ve věcech C-379/98<sup>(1)</sup> a C-206/06<sup>(2)</sup>), považovat za „podporu poskytovanou státy nebo ze státních prostředků“ roční částky, které byly poskytnuty společnosti Elcogás jakožto vlastníku ojedinelého zařízení na výrobu elektrické energie, jak je stanoveno v mimořádných plánech životaschopnosti, které ve prospěch této společnosti schválila Rada ministrů, pokud je pobírání výše uvedených částek zahrnuto do obecné položky „stálých nákladů systému elektrické energie“, které jsou placeny uživateli a poté převáděny podnikům v rámci odvětví elektrické energie prostřednictvím průběžného proplácení, které provádí Národní komise pro energii podle předem stanovených zákonných měřítek, aniž má diskreční pravomoc?

<sup>(1)</sup> Recueil 2001, s. I-2099.

<sup>(2)</sup> Sb. rozh. 2008, s. I-5497.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 22. května 2013 — Barclays Bank S.A. v. Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera**

(Věc C-280/13)

(2013/C 226/05)

Jednací jazyk: španělština

**Předkládající soud**

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

**Účastníci původního řízení**

Navrhovatelka: Barclays Bank S.A.

Odpůrci: Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera

**Předběžné otázky**

1) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích<sup>(1)</sup> a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že brání španělské právní úpravě zástavního práva k nemovitostem, která sice stanoví, že zástavní věřitel může požádat, aby bylo navýšeno zajištění, pokud se odhadní cena nemovitosti zatížené hypotékou sníží o 20 %, avšak nestanoví zároveň, že by v řízení o výkonu rozhodnutí týkajícím se nemovitosti zatížené hypotékou mohl na základě kontradiktorního odhadu požádat o revizi uvedené odhadní ceny spotřebitel-dlužník-povinný, přinej-

menším pro účely stanovené v článku 671 LEC<sup>(2)</sup>, pokud se tato cena v období od zřízení hypotéky do výkonu práv z hypotéky ve stejném nebo vyšším poměru zvýší?

2) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že brání španělskému procesnímu režimu výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, podle něhož může být věřiteli-oprávněnému udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou za 50 % (nyní za 60 %) její odhadní ceny, což vede k bezdůvodné penalizaci spotřebitele-dlužníka-povinného odpovídající 50 % (nyní 40 %) výše uvedené odhadní ceny?

3) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že v případě, kdy věřitel-oprávněný, jemuž byl udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou za 50 % (nyní za 60 %) její odhadní ceny, požádá o pokračování ve výkonu rozhodnutí, dokud nezíská zbývající částku k pokrytí plné výše pohledávky, přestože odhadní cena nebo skutečná hodnota majetku, k němuž mu byl udělen příklep, překračuje celkovou výši pohledávky, dochází ke zneužití práva a k bezdůvodnému obohacení, přestože je takové jednání věřitele-oprávněného v souladu s vnitrostátním procesním právem?

4) Je třeba směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících klauzulích a zásady práva Společenství prosazující ochranu spotřebitele a smluvní rovnováhu vykládat tak, že pokud byl udělen příklep nemovitosti zatížené hypotékou, jejíž odhadní cena nebo skutečná cena překračuje celkovou výši úvěru zajištěného hypotékou, je namísto článků 579 a 671 LEC použitelný článek 570 LEC, a v důsledku toho je nutné mít za to, že věřitel-oprávněný získal svou pohledávku zpět v plné výši?

<sup>(1)</sup> O nepřiměřených podmínkách [o zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

<sup>(2)</sup> Ley de Enjuiciamiento civil (občanský soudní řád).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2013 Lordem Inglewoodem a dalšími proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 13. března 2013 ve spojených věcech T-229/11 a T-276/11, Inglewood a další v. Parlament**

(Věc C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastníci řízení**

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Lord Inglewood a další (zástupci: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advokáti)

*Další účastník řízení:* Evropský parlament

### Návrhová žádání

Navrhovatelé navrhuji, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie (čtvrtého senátu) ze dne 13. března 2013, *Inglewood a další v. Parlament* (spojené věci T-229/11 a T-276/11);
- rozhodl o protiprávnosti rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu, kterým byl věk pro odchod do důchodu zvýšen z 60 na 63 let a byly zrušeny speciální způsoby získání důchodu buď ve formě předčasného důchodu, nebo zčásti ve formě jednorázové částky;
- zrušil napadená rozhodnutí;
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.

### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelé podávají kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu, v němž Tribunál zamítl jejich žaloby, kterými se domáhali zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterými bylo odmítnuto přiznat jim nárok na jejich dobrovolný doplňkový důchod buď předčasně, nebo ve věku 60 let, anebo zčásti ve formě jednorázové částky.

Zprvée, navrhovatelé uvádí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení v tom smyslu, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s jejich nabytými právy nebo nároky čekajícími na vyplacení za podmínek stanovených a přijatých v okamžiku jejich nástupu do funkce.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z porušení čl. 27 odst. 2 statutu poslanců, ačkoli toto ustanovení uvádí, že nabytá práva nebo budoucí nároky zůstávají zachována. Rozhodnutí ze dne 1. dubna 2009 totiž porušuje nabytá práva navrhovatelů, to znamená právo žádat o předčasný důchod nebo o důchod ve věku 60 let a případně o přiznání důchodu zčásti ve formě jednorázové částky.

Zatřetí, Tribunál se rovněž dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že statut poslanců se nepoužije, jelikož vstoupil v platnost po rozhodnutí s obecnou působností ze dne 1. dubna 2009, zatímco individuální rozhodnutí, která byla předmětem žalob, byla přijata po tomto datu.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z porušení zásady

rovného zacházení, přestože navrhovatelé mohli legitimně očekávat získání důchodu za podmínek stanovených a uplatňovaných během značné části placení jejich příspěvků nebo v den ukončení výkonu jejich funkce spíše než ti, na které se vztahovaly výjimky, tedy ti, kteří stále vykonávali své funkce a dosáhli věku 60 let před vstupem rozhodnutí ze dne 1. dubna 2009 v platnost, tedy před 14. červencem 2009.

Zapáté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když poté, co konstatoval, že pouze 10 % pojištěnců nese následky finanční krize a očekávané účinky dočasného fondu, který byl předurčen k zániku, zamítl žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná  
Landgericht Darmstadt (Německo) dne 28. května 2013  
— advokát H (insolvenční správce společnosti G.T.  
GmbH) v. H. K.**

**(Věc C-295/13)**

(2013/C 226/07)

*Jednací jazyk: němčina*

### Předkládající soud

Landgericht Darmstadt

### Účastníci původního řízení

*Žalobce:* Advokát H (insolvenční správce společnosti G.T. GmbH)

*Žalovaný:* H. K.

### Předběžné otázky

K výkladu čl. 1 odst. 2 písm. b), čl. 5 bodu 1 písm. a), čl. 5 bodu 1 písm. b), čl. 5 bodu 3 Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech<sup>(1)</sup> (dále jen „Luganská úmluva II“) a čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení<sup>(2)</sup> (dále jen „nařízení o úpadkovém řízení“):

- 1) Jsou soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení na majetek dlužnice, příslušné rozhodovat o žalobě podané insolvenčním správcem proti jednatele dlužnice na úhradu plateb, které byly poskytnuty poté, co se tato společnost stala platebně neschopnou, anebo poté, co bylo konstatováno její předlužení?